

Mẹ Hoài Đứng Đó

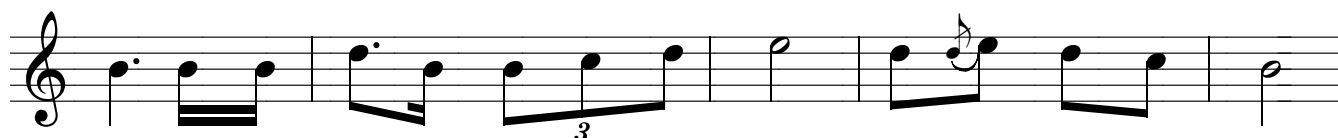
Đỗ Vy Hạ

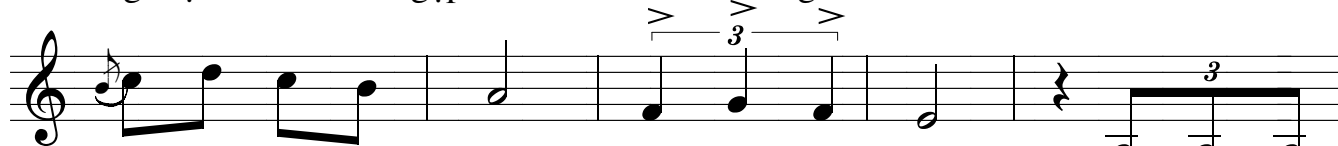
1. Người Mẹ sầu bi đứng bên thánh giá Một chiều
2. Lạy Mẹ sầu bi đứng bên thánh giá Một chiều

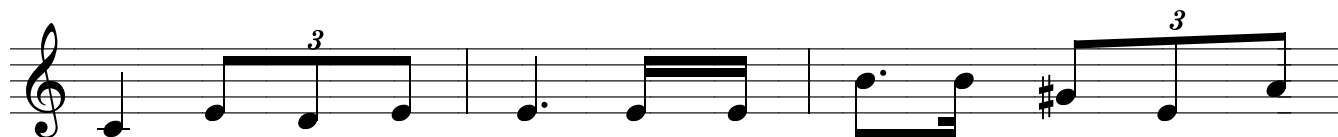
xưa trên đỉnh đồi Can - Vê Mẹ nhìn thân Con mắt ứa lệ
xưa trên đỉnh đồi Can - Vê Nguyễn Mẹ thương con kiếp sống hoang

trần Lòng quặn đau nhìn đầu Con rướm máu Ôi mào gai nhân loại
đàng Tội đời con ngập tràn theo năm tháng Ôi xót xa vô vàn

Đã kết trên đầu Ngài bằng muôn tội đời Người Mẹ lặng
Con đã nên phần bội Tình Mẹ tuyệt vời Lạy Mẹ sầu

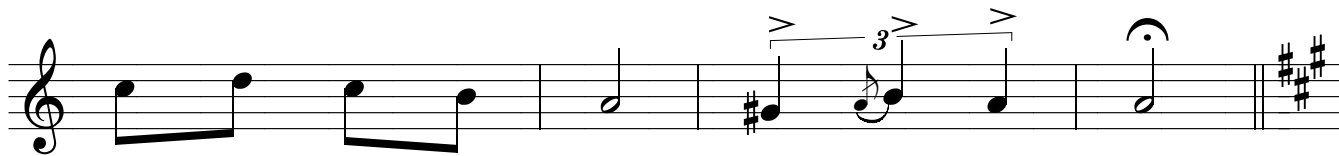
câm đứng bên thánh giá Cùng hiệp thông với Con Một đau
bi thán năm dĩ vãng Mẹ đủ xoá những bội bạc vong

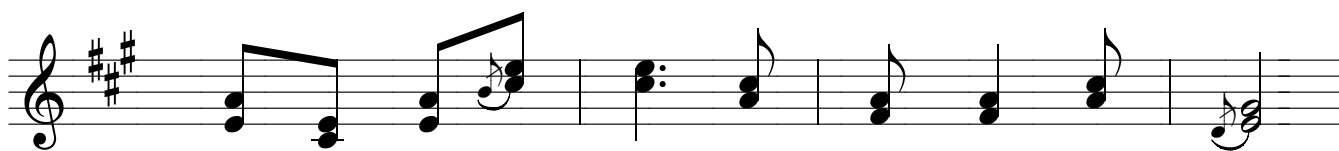
thương Mẹ nhìn môi Con đói khát khô cần Hình hài
ân Lạy Mẹ khoan nhân thứ hết lỗi lầm Đường trần

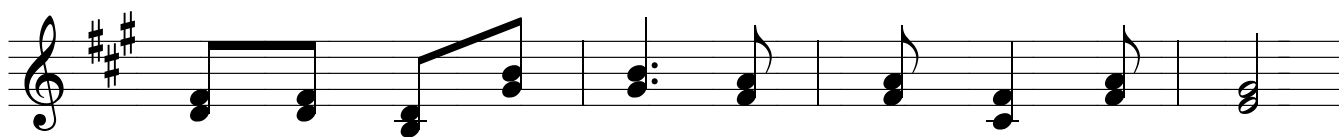
Con trần trường đầy thương tích Ôi vết thương nhân loại
gian tình Mẹ thương soi dẫn Con quyết tâm đoan nguyên

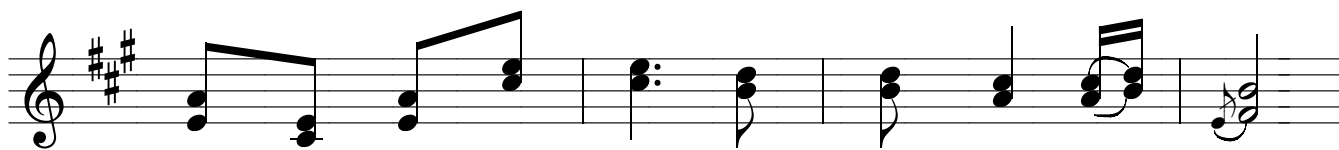
In dấu trên thân Ngài Hằn những vô ân
Tin mền Mẹ trọn niềm Cuộc sống trung kiên

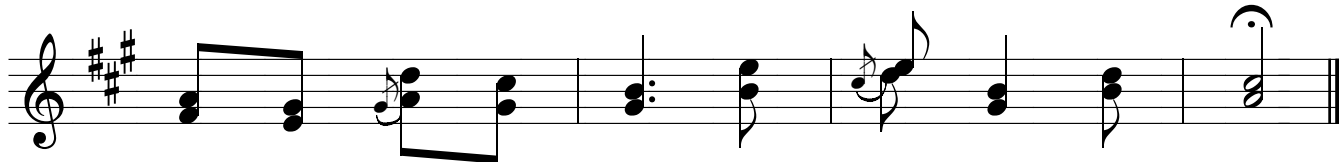
ĐK1. Rồi Mẹ hoài đứng đó Trong trời chiều buốt lạnh
ĐK2. Để một đời vẫn đứng Bên cạnh Mẹ nhân hiền

Tim se chùng đau thương Nghe Con Mẹ trời trần
Tim dâng tràn yêu thương Con đáp tình chứa chan

Mẹ một đời phó thác Xin vâng và chấp nhận
Này cuộc đời phó thác Con xin Mẹ đón nhận

Nên Mẹ vẫn hiền ngang Đứng vững nhìn xác Con
Ban nguồn phúc ân thiêng Con vững lòng kính tin